

בבית המשפט השלום בתל אביב יפו

התובע: מרדכי ואנונו ת.ז. 68411933 (אסיר בכלא שיקמה)

באמצעות ב"כ עוה"ד אביגדור פלדמן ו/או
מיכאל ספרד ו/או אביס יריב ו/או אחינועם מרגלית
מסמטת בית השואבה 6, תל אביב
טל. 03-5608833 פקס. 03-5607176

נגד

הנתבעים: 1. עיתון 'ידיעות אחרונות'

2. ארנון מוזס

3. משה ורדי

4. רון בן - ישי

כולם מבית ידיעות אחרונות, רח' מוזס 2 תל אביב

כתב תביעה

הסעד המבוקש: כספי; צו עשה

גובה הסעד: 368,000 ש"ח

1. התובע אסיר בכלא שיקמה באשקלון המרצה עונש של שמונה-עשרה שנות מאסר בגין הרשתו בעבירות בטחוניות שעניינן מסירת מידע לאנשי עיתון ה"סאנדיי טיימס" הלונדוני ביחס לכור הגרעיני בדימונה.
2. הנתבע מספר 1 הינו עיתון יומי המופץ בישראל (להלן: "העיתון") שמקום מושבו בתל אביב.
3. הנתבע מספר 2 הינו המוציא לאור והעורך האחראי של הנתבע מספר 1 בתקופה הרלבנטית לאירועים נשוא התביעה.
4. הנתבע מספר 3 הינו העורך הראשי של הנתבע מספר 1 בתקופה הרלבנטית לאירועים נשוא התביעה.
5. הנתבע מספר 4, הינו כתב העיתון בתקופה הרלבנטית לאירועים נשוא התביעה.

6. לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו סמכות מקומית ועניינית לדון בתביעה.
7. ביום 25.11.99, פורסמה בעיתון, בעמודו הראשון ובכותרתו הראשית, הידיעה המצ"ב ומסומנת נספח א', שכותרתה "ואנונו העביר בכלא לאנשי חמאס מידע לייצור פצצות".
8. גוף הידיעה פורסם בעמוד השני של העיתון תחת הכותרת "הוא עשה זאת שוב". על-פי הידיעה העביר התובע פתקים לאסירים בטחוניים, אנשי ארגוני טרור פלסטיניים, ובפתקים מידע כיצד לייצר פצצות.
9. על הידיעה חתום הנתבע מספר 4.
10. בטרם פירסום הידיעה לא פנה הנתבע מספר 4, לא יתר הנתבעים ולא אף אחד מטעמם, לתובע, לב"כ הח"מ או לבני משפחתו של התובע, בכדי לקבל את תגובתם לידיעה, ופירסומה הפתיעה את התובע, את בני משפחתו ואת הח"מ.
11. תוכן הידיעה הינו שקר מוחלט.
12. לא רק שהידיעה פורסמה ללא קבלת כל תגובה, אלא גם מבלי לקבל אימות לתוכנה ממי שיכול לאשר אותה, כלומר, שירות בתי הסוהר המופקד על משמורתו של התובע. יצויין כי למחרת הכחיש נציב שב"ס, רב גונדר עמוס עזאני את הדברים, הכחשה מוחלטת ובלתי מסוייגת.
13. הידיעה יצרה את הרושם שהתובע פועל לסייע לאויבי המדינה ולארגונים המבצעים פעולות טרור נגד אזרחים תמימים וחפים מכל פשע. הקורא את הידיעה מבין כי התובע עצמו שותף למעשים מתועבים אלו ומעוניין בליבוי שפיכות הדמים. אין ולא יכול להיות ספק כי מדובר, על-כן, בלשון הרע, שכן תוכן הידיעה עלול, ובצדק, לעשות את התובע מטרה לשנאת הציבור.
14. ביום 29.11.99 שיגר הח"מ, בשמו של התובע, מכתב לנתבע מספר 3 ובו דרש ממנו לפרסם התנצלות ולפצות את התובע על הנזק שנגרם לו. מכתב זה, המצ"ב ומסומן נספח ב', לא נענה עד יום הגשת תביעה זו.
15. יצויין כי בעקבות פירסום הידיעה הוגשה על-ידי התובע תביעת לשון הרע כנגד הנתבעים שתכנה זהה לתביעה הזו ובנוסף הגיש בקשה לפטור מאגרה בשל היותו אסיר חסר אמצעים. בקשתו לפטור נדחתה ועל-כן גם נמחקה תביעתו. עתה משהצליח התובע לגייס סכום כסף מסויים שיספיק לתשלום אגרה, אם-כי בעבור תביעה שסכומה נמוך בהרבה, הוא שב ומגיש תביעתו.
16. הידיעה, שפורסמה בעיתון שהוא העיתון הנפוץ במדינה, ובמקום הבולט ביותר שניתן לפרסם ידיעה בעיתון יומי, הסבה לתובע נזק עצום שעד עתה לא ניתן לאמוד את שיעורו המדויק. הכתבה הציגה את התובע כאויב מדינת ישראל וכמי שמשותף פעולה עם ארגוני

- החבלה במעשי רצח נוראיים, וזאת כשהתובע חוזר ומדגיש בכל הזדמנות שניתנת לו כי את מעשיו שבגינן נאסר עשה ממניעים מצפוניים וכי הוא אדם שוחר שלום המתנגד, בין היתר לחימוש אטומי, אך מעולם לא ביקש לפגוע בביטחון המדינה או בבטחון תושביה.
17. התובע נמצא בימים אלו במאבק קשה לשחרורו מבית הכלא עם סיום ריצוי שני שלישים מתקופת המאסר שנגזרה עליו. קשה להגזים בתיאור מידת ועוצמת הנזק שגרם פירסום הידיעה לשמו של התובע ובעיקר למאמציו להבהיר לציבור ולבתי המשפט כי העבירות שבגינן נאסר בוצעו ממניעים מצפוניים ובשל עקרונות דמוקרטיים.
18. חמורה במיוחד העובדה שהנתבעים ניצלו את מצבו של התובע, שהינו אסיר שאינו יכול להתראיין לאמצעי התקשורת, אינו יכול להגיב על פירסום הידיעה וכמובן שאין לו המהלכים והקשרים שבעזרתם יוכל לצמצם את הפגיעה לשמו הטוב.
19. היקף הפירסום של הידיעה היה כה גדול שתוכנו הגיעה גם מעבר לגבולות המדינה וגם לידיעתם של אנשים התומכים בתובע ומסייעים לו במאבקו. ברור הדבר שהמעשים שיוחסו לתובע בידיעה גרמו לפגיעה בשמו הטוב גם בקרב אלו שמעוניינים לסייע לו ומסכימים עם עמדתו המצפונית ביחס לחשיפת נושא הנשק הגרעיני.
20. לסיכום, הידיעה נשוא תביעה זו, הכפישה את התובע באופן הגס ביותר שניתן להעלות על הדעת, כשהיא מייחסת לו ביצוע עבירות של סיוע לרצח, והיא פורסמה ללא שהיתה בידי הנתבעים כל תשתית עובדתית לפירסומה וללא כל פניה לקבלת תגובה.
21. בכך ביצעו הנתבעים עוולה אזרחית של לשון הרע לפי חוק איסור לשון הרע תשכ"ה - 1965 כלפי התובע והם נושאים באחריות נזיקית ביחד וכל אחד לחוד.
22. כמו-כן ובנוסף מעשי הנתבעים מגיעים לכדי עוולת הרשלנות באשר הם חבים חובת זהירות מושגית וקונקרטיית כלפי נשוא כתבתם וכמובן יש קשר סיבתי ברור בין מעשיהם לנזק שנגרם לתובע.
23. יצויין שעד היום לא פנו הנתבעים לתובע או לבי"כ או למי מטעמו בהצעה להגיב על דברי הבלע שפורסמו בידיעה.
24. התובע סבור כי יש מקום במקרה זה להטיל על הנתבעים לפצות את התובע בשיעור גדול במיוחד וזאת בשים לב למידת תפוצתו של העיתון, למחדלם הזועק לשמיים של הנתבעים בבירור העובדות ובהשגת תגובה מתאימה לפני הפירסום ולהתייחסותם לתובע כאל מי שבשל היותו אסיר שהורשע בעבירות בטחון אין צורך להקפיד עימו על עקרונות האתיקה העיתונאית ועל סטנדרט הזהירות שדורש החוק.

25. אשר על-כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים, ביחד וכל אחד לחוד, לפצות את התובע על נזקיו כאמור בפתח כתב התביעה וכן בהוצאות המשפט ובשכר-טירחת עו"ד בתוספת מע"מ כחוק.

26. כמו-כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים לפרסם בעיתון בעמודו הראשון ובכותרתו הראשית, התנצלות ראויה שבה יבהירו כי אין בדברים שפורסמו שמץ של אמת.

אביגדור פלדמן, עו"ד
ב"כ התובע

Copyright © 2002 4Law.co.il . All rights reserved